

מסכת עדיות

פרק ו

א. רבי יהודה בן בבא העיד חמשה דברים. שממאנים את הקטנות, ושמשיאין את האשה על פי עד אחד, ושמנסקל תרנגול בירושלים על שהרג את הנפש, ועל היין בן ארבעים יום שנתנסף על גב המזבח, ועל תמיד של שחר שקרב בארבע שעות:

ב. העיד רבי יהושע ורבי נחוניא בן אלינן איש כפר הבבלי, על אבר מן המת שהוא טמא, שרבי אליעזר אומר, לא אמרו אלא על אבר מן החי. אמרו לו, והלא קל וחומר. ומה מן החי שהוא טהור, אבר הפורש ממנו טמא, המת שהוא טמא, אינו דין שיהיה אבר הפורש ממנו טמא. אמר להם, לא אמרו אלא על אבר מן החי. דבר אחר, מרבה טמאת החיים מטמאת המתים, שהחי עושה משכב ומושב מתחתיו, לטמא אדם ולטמא בגדים, ועל גביו מדף לטמא אכלים ומשקין, מה שאין המת מטמא:

ג. כַּזִּית בְּשֹׁר הַפּוֹרֵשׁ מֵאֲבָר מִן הַחִי, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מְטַמֵּא, וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְרַבִּי נְחוֹנְיָא מְטַהְרִים. עֶצֶם כְּשֹׁעֲרָה הַפּוֹרֵשׁ מֵאֲבָר מִן הַחִי, רַבִּי נְחוֹנְיָא מְטַמֵּא, וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ מְטַהְרִין. אָמְרוּ לוֹ לְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר, מָה רְאִיתָ לְטַמֵּא כַּזִּית בְּשֹׁר הַפּוֹרֵשׁ מֵאֲבָר מִן הַחִי. אָמַר לָהֶם, מְצִינוּ אֲבָר מִן הַחִי כְּמֵת שָׁלֵם. מָה הֵמֶת, כַּזִּית בְּשֹׁר הַפּוֹרֵשׁ מִמֶּנּוּ טַמֵּא, אִף אֲבָר מִן הַחִי, כַּזִּית בְּשֹׁר הַפּוֹרֵשׁ מִמֶּנּוּ יִהְיֶה טַמֵּא. אָמְרוּ לוֹ, לֹא, אִם טַמֵּאתָ כַּזִּית בְּשֹׁר הַפּוֹרֵשׁ מִן הֵמֶת, שָׁכֹן טַמֵּאתָ עֶצֶם כְּשֹׁעֲרָה הַפּוֹרֵשׁ מִמֶּנּוּ, תְּטַמֵּא כַּזִּית בְּשֹׁר הַפּוֹרֵשׁ מֵאֲבָר מִן הַחִי, שָׁכֹן טַהֲרָתָ עֶצֶם כְּשֹׁעֲרָה הַפּוֹרֵשׁ הֵימָּנּוּ. אָמְרוּ לוֹ לְרַבִּי נְחוֹנְיָא, מָה רְאִיתָ לְטַמֵּא עֶצֶם כְּשֹׁעֲרָה הַפּוֹרֵשׁ מֵאֲבָר מִן הַחִי. אָמַר לָהֶם, מְצִינוּ אֲבָר מִן הַחִי כְּמֵת שָׁלֵם. מָה הֵמֶת, עֶצֶם כְּשֹׁעֲרָה הַפּוֹרֵשׁ מִמֶּנּוּ טַמֵּא, אִף אֲבָר מִן הַחִי, עֶצֶם כְּשֹׁעֲרָה הַפּוֹרֵשׁ מִמֶּנּוּ יִהְיֶה טַמֵּא. אָמְרוּ לוֹ, לֹא, אִם טַמֵּאתָ עֶצֶם כְּשֹׁעֲרָה הַפּוֹרֵשׁ מִן הֵמֶת, שָׁכֹן טַמֵּאתָ כַּזִּית בְּשֹׁר הַפּוֹרֵשׁ מִמֶּנּוּ, תְּטַמֵּא עֶצֶם כְּשֹׁעֲרָה הַפּוֹרֵשׁ מֵאֲבָר מִן הַחִי, שָׁכֹן טַהֲרָתָ כַּזִּית בְּשֹׁר הַפּוֹרֵשׁ מִמֶּנּוּ. אָמְרוּ לוֹ לְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר, מָה רְאִיתָ לְחַלֵּק מְדוּתִיד, אוֹ טַמֵּא בְּשִׁנֵּיהֶם אוֹ טַהַר בְּשִׁנֵּיהֶם. אָמַר לָהֶם, מְרַבֵּה טַמֵּאת הַבְּשָׁר מְטַמֵּאת הָעֲצָמוֹת, שֶׁהַבְּשָׁר נוֹהֵג בְּנִבְלֹת וּבְשָׂרָצִים, מָה שָׂאִין כֹּן בְּעֲצָמוֹת. דָּבָר אַחֵר, אֲבָר שֵׁישׁ עָלָיו בְּשָׁר כְּרָאוּי, מְטַמֵּא בְּמַגֵּעַ וּבְמִשָּׁא וּבְאַהֲלָל. חֹסֵר הַבְּשָׁר, טַמֵּא. חֹסֵר הָעֶצֶם, טָהוֹר. אָמְרוּ לוֹ לְרַבִּי נְחוֹנְיָא, מָה רְאִיתָ לְחַלֵּק מְדוּתִיד, אוֹ טַמֵּא בְּשִׁנֵּיהֶם אוֹ טַהַר בְּשִׁנֵּיהֶם. אָמַר לָהֶם,

מִרְבֵּה טִמְאָת הָעֲצָמוֹת מִטִּמְאָת הַבֶּשֶׁר, וְשֶׁהַבֶּשֶׁר הַפּוֹרֵשׁ מִן הַחַי
טָהוֹר, וְאַבֵּר הַפּוֹרֵשׁ מִמֶּנּוּ, וְהוּא כְּבָרִיתוֹ, טִמָּא. דָּבָר אַחֵר, כִּפּוּיֵּת
בְּשֶׁר מִטִּמָּא בְּמַגֵּעַ וּבְמִשָּׁא וּבִאֲהָל, וְרַב עֲצָמוֹת מִטִּמְאִים בְּמַגֵּעַ
וּבְמִשָּׁא וּבִאֲהָל. חֹסֶר הַבֶּשֶׁר, טָהוֹר. חֹסֶר רֵב עֲצָמוֹת, אִף עַל פִּי
וְשֶׁטָהוֹר מִלְּטִמָּא בִּאֲהָל, מִטִּמָּא בְּמַגֵּעַ וּבְמִשָּׁא. דָּבָר אַחֵר, כָּל בֶּשֶׁר
הַמֵּת, וְשֶׁהוּא פְּחוֹת מִכִּפּוּיֵּת, טָהוֹר. רֵב בְּנִינּוֹ וְרַב מְנִינּוֹ וְשֶׁל מֵת, אִף
עַל פִּי וְשֶׁאִין בָּהֶם רֵבֶעַ, טִמְאִין. אָמְרוּ לוֹ לְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, מָה רָאִיתָ
לְטָהֵר בְּשִׁנֵּיהֶם. אָמַר לָהֶם, לֹא, אִם אֲמַרְתֶּם בְּמֵת, וְשִׁישׁ בּוֹ רֵב
וְרֵבֶעַ וְרָקֹב, תֵּאמְרוּ בְּחַי וְשֶׁאִין בּוֹ רֵב וְרֵבֶעַ וְרָקֹב: